

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE
ANTWERPEN**

TWEEDE KAMER

Sententie van 27/02/2014

Inzake : **TAA/SA/0178/2013**

Meester **X**

Advocaat bij de balie te ...,
kantoorhoudende te ...

I . DE PROCEDURE

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft Meester X bij aangetekend schrijven van 27/11/2013 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, Kamer 2, op de zitting van donderdag 19 december 2013 te 14h00. De zaak werd tegensprekelijk uitgesteld en behandeld op de zitting van 30/01/2014 met gesloten deuren.

Stafhouder Z werd gehoord in zijn verslag.

Meester X en zijn raadsman Mr. Y werden gehoord in hun middelen van verdediging. De uitspraak gebeurt met gesloten deuren.

II. TENLASTELEGGING

Blijkens de brief van 27/11/2013 van de Voorzitter van de Tuchtraad luidt de tenlastelegging als volgt:

" Wegens de miskennis van de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan de grondslag liggen van de uitoefening van het beroep van advocaat (art. 455 Ger.Wetb.), door schuldig te zijn verklaard bij in kracht van gewijsde getreden vonnis van de kamer 5c van de Correctionele Rechtbank te ... dd. 21/02/2013 wegens vernieling of onbruikbaarmaking van twee voertuigen op 18/02/2004 en opzettelijke slagen op. 19/01/2004".

III. BEOORDELING VAN DE TENLASTELEGGING

Uit het verslag van de Stafhouder van de Orde van Advocaten van ... en de stukken van het dossier blijkt dat Meester X betrokken was bij in 2004 gepleegde correctioneel strafbare feiten, waarvoor hij bij vonnis van 21/02/2013 (ondertussen in kracht van gewijsde getreden) uiteindelijk enkel schuldig werd verklaard, zonder een straf op te lopen.

Meester X stelt dat de tuchtprocedure niet tijdig werd ingesteld zodat hoger genoemde feiten als tuchtrechtelijk verjaard moeten worden beschouwd en de tuchtvervolgning als ontoelaatbaar moet worden afgewezen.

In ondergeschikte orde vraagt hij het voordeel van de opschorting van de uitspraak.

1. VERJARING

In de door de verdediging ter zitting neergelegde conclusie stelt Meester X dat de Stafhouder geen tuchtonderzoek heeft geopend binnen het jaar waarop hij kennis had genomen van de feiten, waarop de tuchtrechtelijke tenlastelegging betrekking heeft (gepleegd op 19/01/2004 en 18/02/2004) minstens niet binnen het jaar na de inwerkingtreding van artikel 474 Ger. W. (i.e. uiterlijk op 1/11/2007).

Deze argumentatie steunt evenwel op een verkeerde lezing van de tenlastelegging.

Het voorwerp van de tenlastelegging, zoals zij blijkt uit de oproeping van 27/11/2013 is het feit dat Meester X bij een in kracht van gewijsde getreden vonnis dd. 21/2/2013 schuldig werd verklaard (weliswaar zonder dat enige straf werd uitgesproken) aan twee in 2004 gepleegde correctioneel/strafbare handelingen.

Uit het dossier van de rechtspleging blijkt dat dit feit ter kennis van de Stafhouder werd gebracht door het Parket-Generaal op 12/8/2013 en de Stafhouder het tuchtonderzoek geopend heeft op 16/8/2013.

De problematiek met betrekking tot (zie conclusie Meester X van 30/1/2014 en de neergelegde nota van de Stafhouder d.d. 30/1/2014) de inhoud van het begrip "kennisneming van de feiten" zoals omschreven in artikel 474 Ger. W. is terzake dus niet dienstig voor de beslechting van de zaak, evenmin als de verwijzing naar bestaande tuchtrechtspraak (zoals o.m. Tuchtraad Antwerpen, eerste kamer dd. 25/6/2013, onuitgeg.).

Er bestaat immers een wezenlijk verschil tussen de tenlastelegging "zich schuldig te hebben gemaakt aan (beschrijving van de gepleegde feiten) zoals blijkt uit een vonnis" en het bestaan van dat vonnis zelf.

Het feit correctioneel strafbare handelingen te hebben gesteld (al dan niet gevolgd door een veroordeling en zoals al dan niet blijkt uit een vonnis) is niet hetzelfde als het feit strafrechtelijk schuldig te zijn verklaard bij een in kracht van gewijsde getreden vonnis, wat op zichzelf een deontologische inbreuk kan inhouden.

Het tegenovergestelde aannemen zou, zoals terecht door de Stafhouder wordt gesteld, immers tot gevolg hebben dat de Stafhouder telkens hij op één of andere manier kennis krijgt van een lastens een advocaat ingesteld strafrechtelijk onderzoek, ongeacht of hij overtuigd is dat in de voorliggende feiten een deontologische inbreuk kan worden vastgesteld en ongeacht of een dergelijk strafrechtelijk onderzoek ook later tot een strafrechtelijke

vervolgning, vrijspraak of veroordeling aanleiding geeft, een tuchtonderzoek dient te openen om de verjaringstermijn te stuiten, met alle daaraan verbonden nefaste gevolgen.

Het is perfect denkbaar en in overeenstemming met het vermoeden van onschuld waarvan eenieder geniet dat de Stafhouder beslist de afloop van strafrechtelijk lastens een advocaat ingesteld strafonderzoek af te wachten alvorens een tuchtonderzoek te openen. Het kan zijn dat de strafrechtelijk strafbaar gestelde handelingen, waarvan een advocaat beticht wordt, door de advocaat worden betwist, in rechte niet vaststaan, geseponeerd worden of tot een vrijspraak leiden.

Omgekeerd kunnen feiten die het voorwerp van een strafonderzoek uitmaken en voor zover de Stafhouder er kennis van heeft en ze bewezen acht (bvb. wanneer ze door de advocaat niet betwist worden) het voorwerp van een tuchtvervolgning uitmaken los van het strafrechtelijk verder gevolg dat hieraan door het Openbaar Ministerie wordt voorbehouden en nog voor een strafrechtelijke uitspraak is tussengekomen. Er kan aangenomen worden dat een eventuele latere strafrechtelijke veroordeling in dat geval geen nieuwe tuchtvervolgning kan opleveren omdat deze veroordeling dan enkel het strafrechtelijk-gemeenrechtelijk gevolg is van de reeds autonoom tuchtrechtelijk vervolgte feiten en dan geen nieuw tuchtrechtelijk "feit" oplevert. Het strafrechtelijk vonnis slorpt in dat geval dan als het ware de gepleegde feiten op.

Een correctionele veroordeling is dus naar gelang de omstandigheden een op zichzelf staand "feit" dat mogelijk los staat van de gepleegde handelingen die het voorwerp van deze veroordeling vormen.

Het is immers denkbaar dat de feiten die het voorwerp van de veroordeling vormen pas na deze veroordeling ter kennis van de Stafhouder komen (bvb omdat het Openbaar Ministerie hem in het kader van het geheim van het onderzoek niet of onvoldoende inlicht voor de effectieve vervolging of veroordeling of in het geval van een buitenlandse strafrechtelijke veroordeling).

In casu heeft de Stafhouder het tuchtonderzoek geopend op 16/8/2013 na kennisgeving van het vonnis van 21/2/2013 door het Parket-Generaal op 12/8/2013.

De beoordelingsvrijheid van de Stafhouder om al dan niet een tuchtonderzoek te openen naar aanleiding van een strafrechtelijke vervolging en daar eventueel mee te wachten tot na het bestaan van een effectieve in kracht gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling kan dus geen oorzaak zijn van verjaring in de mate dat het precies enkel deze strafrechtelijke veroordeling is die in dat geval de basis van de tuchtvervolgning oplevert en in de mate dat de gepleegde handelingen al niet het voorwerp van een tuchtvervolgning hebben uitgemaakt.

Louter volledigheidshalve en ten overvloede van recht is de Tuchtraad van mening dat, voor zover de door Meester X gepleegde feiten en het bestaan van een lastens hem uitgesproken strafvonnis (per impossibile en quod non vermits het in casu afzonderlijke feiten zijn) als vermengd moeten worden beschouwd en maar tot één tuchtvervolgning aanleiding zouden kunnen geven, het in casu hoegenaamd niet zeker en/of bewezen is dat de Stafhouder vóór 2013 voldoende kennis of zekerheid had van de door Meester X in 2004 gepleegde feiten om een tuchtonderzoek te openen.

De discussie over de juiste inhoud van de begrippen "kennis" (of "morele kennis") of "zekerheid" is in casu niet determinerend voor de beslechting van het geschil. Meester X houdt voor dat deze kennis en/of zekerheid blijkt uit en bewezen wordt door de door hem neergelegde stukken, maar in het dossier van rechtspleging bevindt zich in elk geval geen enkel stuk waaruit welke kennis en/of zekerheid van de Stafhouder zou kunnen blijken vóór 2013.

De brief van 26/10/2004 (waarvan Meester X voorhoudt dat hij tevens in kopie werd bezorgd aan de Stafhouder) bevat geen enkele vermelding over de beweerd door Meester X gepleegde feiten, noch over de opening van een strafonderzoek, evenmin als de mail van de Stafhouder van 1/7/2005.

De brief, gericht aan de Stafhouder dd. 6/7/2005 heeft blijkbaar enkel betrekking op de verhouding van Meester X ten aanzien van de heer V. De mail dd. 29/6/2001 van Meester X, gericht aan de Stafhouder, maakt weliswaar gewag van een "doorverwijzing naar correctionele rechtbank" maar de Stafhouder heeft daarover schriftelijke toelichting gevraagd (brief van 1/7/2011) die uit geen enkel stuk blijkt als zijnde gegeven.

Een "doorverwijzing naar correctionele rechtbank" in abstracto impliceert niet noodzakelijk enige kennis van de precieze feiten die de basis van deze doorverwijzing vormden. De verontschuldiging van Meester X dat hij deze schriftelijke toelichting niet heeft verstrekt "gelet op de veelheid en ondoorzichtigheid van feitelijk materiaal" en/of "om zichzelf niet te incrimineren" houdt geen steek. Elke advocaat dient immers ten aanzien van zijn Stafhouder de grootst mogelijke openheid aan de dag te leggen.

Ook de brief van 25/1/2012 aan Meester L is wat betreft de eventueel correctioneel strafbare door Meester X gestelde handelingen nietszeggend.

2. TEN GRONDE

Meester X blijft, ondanks de uitgesproken schuldigverklaring, de feiten waarvan hij werd beticht, betwisten en stelt dat hij uitsluitend om opportuniteitsredenen in de strafprocedure geen beroep heeft aangetekend wat niet ondenkbaar is.

Meester X heeft een blanco tuchtverleden en de feiten, voorwerp van de schuldigverklaring ,dateren van 10 jaar geleden.

De Tuchtraad is van oordeel dat, rekeninghoudend met deze omstandigheden, een effectieve tuchtstraf niet meer verantwoord is.

OM DEZE REDENEN BEHAGE HET DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg en tegensprekelijk;

Verklaart de tuchtvervolging toelaatbaar en de tenlastelegging bewezen;

Beslist aan Meester X het voordeel van de opschorting van de uitspraak toe te kennen voor een termijn van drie jaar.

Houdt de uitspraak over de kosten aan.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Luc Savelkoul, Voorzitter, advocaat balie Hasselt

De assessoren:

Mr. Luc Vanderputte, advocaat balie Tongeren

Mr. Marc Witters, advocaat balie Hasselt

Mr. Jan Dyck, advocaat balie Antwerpen

Mr. Dirk Loos, advocaat balie Antwerpen

Was aanwezig bij de behandeling:

de secretaris, Mr. Mieke De Troetsel, advocaat te Antwerpen

Waren aanwezig bij de uitspraak:

Stafhouder Luc Savelkoul, Voorzitter

de secretaris Mr. Mieke De Troetsel

Aldus geweest en uitgesproken te Antwerpen op 27 februari 2014

Mr. L. Savelkoul
Voorzitter

Mr. M. De Troetsel
Secretaris

Mr. L. Vanderputte
Assessor

Mr. M. Witters
Assessor

Mr. J. Dyck
Assessor

Mr. D. Loos
Assessor